

(א) גיטין נ"ה, ג' ב"ב מ"ג, (ב) גיטין נ"ה, ד' (אמרו), ע"כ.

מוסף רש"י

ונטלה עישור נכסים. זה משפט הבנות שבעת בגרות או נשואין ליטול עישור נכסים הנכנסת פרנסת מדויקת, לזד מה שזונו מוונות עד אותה עשה (גיטין נ"ה). ולא הספיקה שניה לגבות. פרנסה, שלא יוסף, עד שמת הבן. ונפלה כל היזושה לפני שתיקן (שם). שניה ויתרה. אצורה עישור נכסים שלה ולא אמרין תוציג עישור נכסים ברישה ושאלו יתקנו בשוה, דעמלא דמקו עישור נכסים כדי שתחלה לנטול פרנסת נשואין הלא יאכיל עפי (שם). אמר ר' חנינא. וכו מפני שקדמה זו אצורה זו, בדולה מוזא אברו. שאפילו מנר האל את הנכסים מוציאין. מיד הלקומת נכסים לפרנסה ושא"פ שאין מוציאין למונות משעשע, ואת אמרת שניה ויתרה. מפני שלא הספיקה והלא בשעבוד של אחרים שהיא גדולה מזו ולא אמרו שתפקיד וכשיו שכן בפניו תפקיד (שם).

תוספות ר"ד

גדויתין מנכסיו והלכך אפי"פ שלא צוה האב על נכסיו מחייבין היתומים לתת להן פרנסת אביל היבא שצוה האב שלא יתורטבו מנכסיו הבל לפי צוואתו ואין לנו כח לחייב את היתומים: הלא היה רב לר' בני חזוי האחים שעשברו מהו פי' שלח לו אגרת שלומים וביני חזוי כתב לו האחים שבשכסו ומכרו נכסי אביהו מהו פי' יכולין הבנות לטרוף פרנסתן מאותן הלקוחות או לא הוה יתיב ר"ח קמיה דר' ואמר מכרו קמביע' ליה או משכנו עד זמן קצוב ולא מכרם לגמרי א"ל מאי נפק לך מיניה בין מכרו בין משכנו משכנו מוציאין לפרנסת ואין מוציאין למונות פי' האחים שמכרו נכסים אתו מר אביהן מוציאין מן הלקוחות לפרנסת הבנות שמשעה שמת אביהן חוב מוטל עליהן לפרוע פרנסתן ולא כל כמיניהו למכור נכסי אביהן שנשתעברו להן משעת מיתת אביהן ואין מוציאין למונות כדתן אין מוציאין למונות האשה והבנות מנכסים משועבדים מפני ת"ע שאין לה קצבה אבל פרנסת הבת י"ל קצבה ע"כ דמיא לכל חוב דעלמא וטרף ממשעבדי: איתמר מי שמת והניח ב' בנות ובן וקדמה ראשונה ונטלה ע"כ ולא הספיקה שניה לגבות עד שמת הבן ארי"י שניה ויתרה פי' אבדה חלק פרנסתה כיון שנפילו לה הנכסים בירושה ולי"א לגבות פרנסתה עד גדולו נכסי קמה לירש חצי אברה פרנסתה א"ל ר"ח גדולה מזו אמרו מוציאין לפרנסה ויתרה פי' השתא אפילו מכרו האחין הנכסים דלינתהו קמה אולא וטרפה מלקוחות

מציאת האשה פרק ששי כתובות ס"א.

ס"א.

**עין משפט
נר מצוה**

ל' א מ"י פ"כ מהל' אבות הלכה ז סגנו לאון פ"א טו"ע א"ע סמ"ק ק"ג ספ"ק ה: ל' ב טו"ע א"ע ס"י ק"ג ספ"ק ז: ל' ג מ"י שם הל' ו טור ש"ע שם ספ"ק ג: מ' א מ"י שם טור ש"ע ה ספ"ק ג: מ' ב מ"י שם הלכה ה טור ש"ע שם ספ"ק ג:

תוספות ר"ד (המשך)

והשתא דאיתנהו קמה אמרת ויתרה וקס"ד דשעמא דר"י הוי דבין שוכנסו הנכסים בירושה דין הירוש בדין הלוואה דמי וכמו שאנה גובה מן הלקוחות כך אינה גובה מן הירושה ואם מהו הבנים אין הבנות גובות מירושין ועכשיו שהן בעצמן יורשות את אחיהן אין זו גובה על זו ומשי"ה א"ל גדולה מזו אמרו שאף מן הלקוחות הוא גובה וכ"ש מן הירושה ואהדר ליה ר"י ש"ה דאיכא ריח ביה" פ"י שהגיע ביה ריח מן הנכסים האלה לירש חצ"י וטעמא דפרנסה הוא בדאמר שאנו אומרים דעתו של אב שאינו רוצה שתחבוהו בתו והשתא דאית לה חילוקא בכסיו אין רצונו שתטול פרנסתה שהרי לה לא וניה מתבוה אבל לעולם גובה מן הלקוחות בין מירשי האחים אם מהו: א"ל רב יימר לר"א אל"א מעתה אשכחה מציאה בעלמא דאיכא ריח ביהא הי"נ דלא היבין לה ע"כ א"ל ריח ביהא מהני נכסי קאמנא. ופסקי רבואתא הל' כ"ד משום דר"א מתיר ליה ר"ח ובירושלמי ספק הלכה כ"ח: אמר אמיר בת יורשת היא פי' ע"כ שתקנו לה חממים בתורת ירושה תקנו לה א"ל ר"א אילו בעי לסלקי בווי הי"נ דלא מצי לסלקן נא"ל אין אי בעין כחדא ארעא וה"נ דלא מצי מסלקן א"ל אין ור"א אמר בת בי"ח הו"א ואף אמריה הדר ביה למימר כר' אשי דבעלת חוב הו"א ומצי לסלקי חובם ביהא בתחדא ארעא וכך הל' ובעינן והשתא דאמר בי"ח היא דבא או דאחי פי' האיך הטילו חממים חוב זה על היתומים כאילו לפרוע חוב אביהם או לפרוע חובם למנ"מ לבינותי ואלא בשבועה ויבורית ובשבועה פי' א"כ בי"ח דבא לא גביא אל"א מדיבורית ובשבועה דלא אתפשא צריי כדון הבא ליפרע מנכסי יתומים ואי בע"ח דאחי היא גביא מנייהו בינותי ושלא בשבועה כדון בי"ח דבא לא גביא אל"א לברותיה דר"א (א) ממר ב"ר"א ובורית ובשבועה ש"מ בע"ח דאחי היא פי' מת ר"א והניח שני בנים ובת מר ורב סמא וחלקו נכסי אביהן וקודם שתגבה הבת פרנסתה מת ר' סמא ובאה עכשיו לגבות ממר ב"ר"א ומב"ר"ד דר"ס בריה דר"א ואגביה רבינא ממר בר רב אשי חצי העישור מבינותי ושלא בשבועה דבע"ח ידידה הוה ולא דאבהו ומב"ר"ד דר"ס חצי העישור מבינותי ובשבועה דלא אבה ר"ס הוה

תלך ליה רב רבני בני חטי. פירש ר"ח שאלות הרבה שאלו והיו אגרות תפורות זו לזו וזין אותם תפירות כמז שאלה זו וזקונטרס פי' זין השיטין וכן אמר בירושלמי בהמקין תלי לי בניי שיט"א: **משום** רווח ביתא. יש להסתפק היכא דאיכא עשר צנות דליכא רווח ביתא מהו: **ואישתיקן**. מכאן רגיל היה ר"ח כשהיה יושב צדין ואחד מצעלי דינין מוגס לחכרו ואומר כך וכך תמחייב לי צדין רגיל היה ר"ח לומר שקר אתה דובר כי לא יתחייב שאם אין לו לדיין לומר כן מה היה מוכיח רב מניומי מדאשתיק אמימר: **מעמלא** דביתו. ור"ח היכי דמי אי נשכירות שיצא מן הצמים פשיטא טעורפת דהא מקרקעי אינהו ואי נשכירות שגבו כבר הני מטלטלי ממש הוו ויש לומר דמיירי שהשכירו הצית לשנה ועמד צו השוכר חזי שנה ור"ע ג' דכבר נתחייב על מה שעמד צבית גובה ולא חשיב מטלטלי דשכירות אינה משתלמת אל"ל לזקוף: **ובשמתא** דהו"י מאן דלא דימא ליה. ור"ח אע"פ שר"ל יחא לריך הפרה כדאמרינן צאלו הן הגולין (מס' דף י"א: ושם) נדוי על תנאי לריך הפרה מנלן מיהודה דכתבי אס לא הביאותיו אליך וגו' אף על פי שקיים התנאי היו עצמותיו מנוגולין צארון וי"ל דה"מ דדבר שהמנודה מסופק בשעת הגדוי אס יתיקיים התנאי כי תסם דמאריה וגנבי דצדיי שמיס לא היה יכול לשומרו והוי כאלו אין תנאי כלל אל"ל הכא שצדו לקיים התנאי אין לריך הפרה. ר"ח:

תלה ליה רב רבני בני חטי. פירש ר"ח שאלות הרבה שאלו והיו אגרות תפורות זו לזו וזין אותם תפירות כמז שאלה זו וזקונטרס פי' זין השיטין וכן אמר בירושלמי בהמקין תלי לי בניי שיט"א: **משום** רווח ביתא. יש להסתפק היכא דאיכא עשר צנות דליכא רווח ביתא מהו: **ואישתיקן**. מכאן רגיל היה ר"ח כשהיה יושב צדין ואחד מצעלי דינין מוגס לחכרו ואומר כך וכך תמחייב לי צדין רגיל היה ר"ח לומר שקר אתה דובר כי לא יתחייב שאם אין לו לדיין לומר כן מה היה מוכיח רב מניומי מדאשתיק אמימר: **מעמלא** דביתו. ור"ח היכי דמי אי נשכירות שיצא מן הצמים פשיטא טעורפת דהא מקרקעי אינהו ואי נשכירות שגבו כבר הני מטלטלי ממש הוו ויש לומר דמיירי שהשכירו הצית לשנה ועמד צו השוכר חזי שנה ור"ע ג' דכבר נתחייב על מה שעמד צבית גובה ולא חשיב מטלטלי דשכירות אינה משתלמת אל"ל לזקוף: **ובשמתא** דהו"י מאן דלא דימא ליה. ור"ח אע"פ שר"ל יחא לריך הפרה כדאמרינן צאלו הן הגולין (מס' דף י"א: ושם) נדוי על תנאי לריך הפרה מנלן מיהודה דכתבי אס לא הביאותיו אליך וגו' אף על פי שקיים התנאי היו עצמותיו מנוגולין צארון וי"ל דה"מ דדבר שהמנודה מסופק בשעת הגדוי אס יתיקיים התנאי כי תסם דמאריה וגנבי דצדיי שמיס לא היה יכול לשומרו והוי כאלו אין תנאי כלל אל"ל הכא שצדו לקיים התנאי אין לריך הפרה. ר"ח:

מת ר"א והניח שני בנים ובת מר ורב סמא וחלקו נכסי אביהן וקודם שתגבה הבת פרנסתה מת ר' סמא ובאה עכשיו לגבות ממר ב"ר"א ומב"ר"ד דר"ס בריה דר"א ואגביה רבינא ממר בר רב אשי חצי העישור מבינותי ושלא בשבועה דבע"ח ידידה הוה ולא דאבהו ומב"ר"ד דר"ס חצי העישור מבינותי ובשבועה דלא אבה ר"ס הוה

(א) ז"ל ממר צריה דר"א צנינות ואל"ל בשבועה מנריה דכר סמא צריה דר"א ובורית בשבועה וכו'.